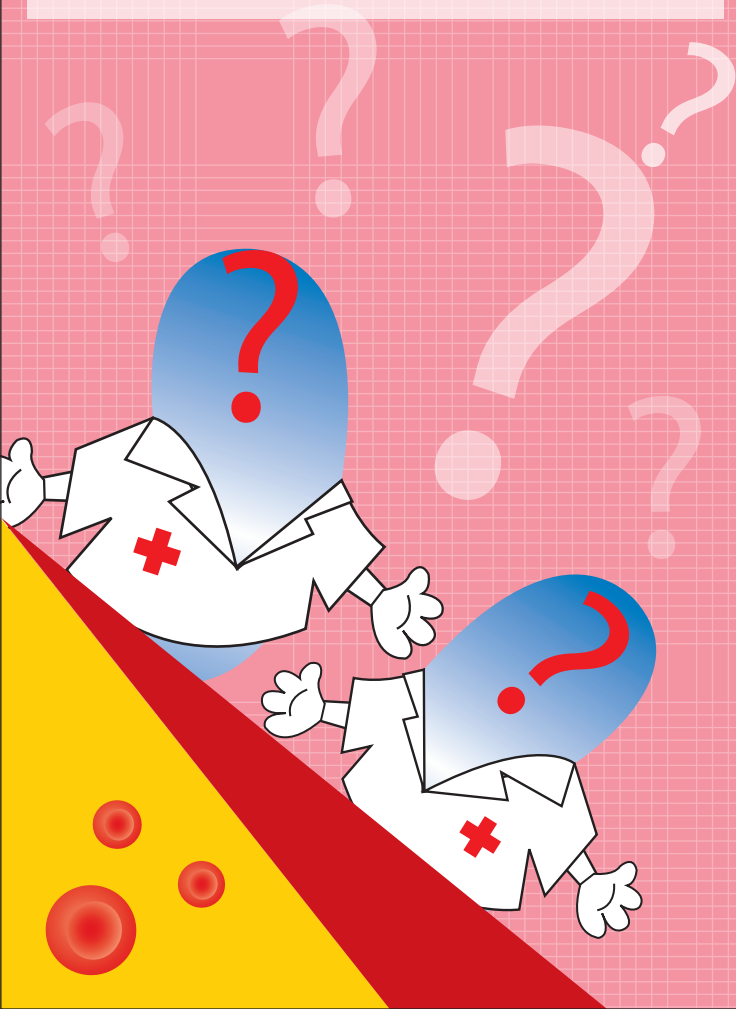

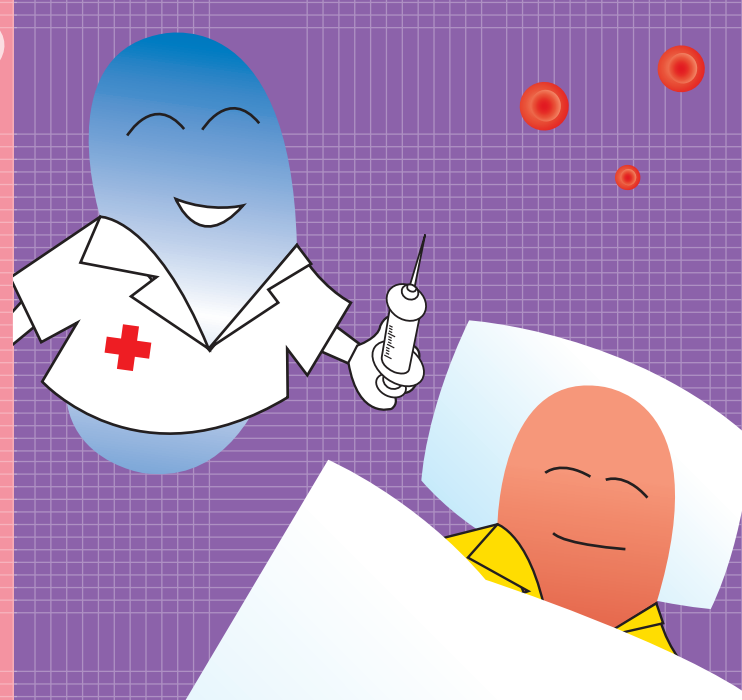
4. แนวทางการดูแลรักษา
ภาวะโลหิตจาง
ในผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง

4.1 ทาสาเหตุร่วมและแก้ไขสาเหตุที่ทำให้เกิดภาวะโลหิตจาง เช่น เลือดออกในกระเพาะอาหาร ริดสีดวงทวาร ภาวะขาดสารอาหาร เช่น กรดโฟลิก ธาตุเหล็ก วิตามินบี 12

4. แนวทางการดูแลรักษา
ภาวะโลหิตจาง
ในผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง (ต่อ)

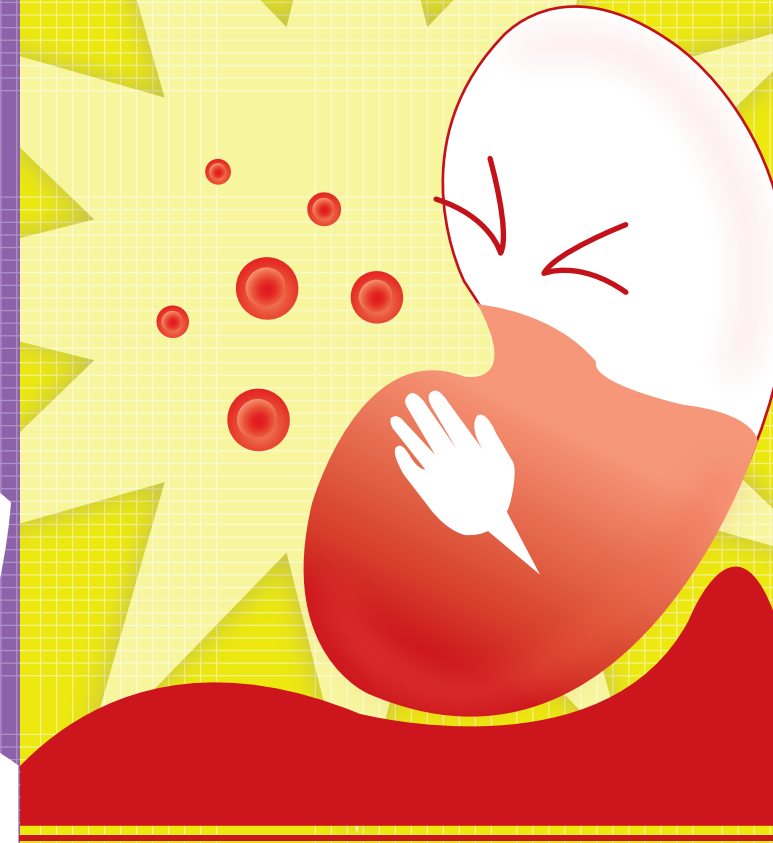
4.2 การดูแลรักษา ควรได้รับการรักษาเมื่อความเข้มข้นของเลือดต่ำกว่า 30% โดยวิธีการให้เลือด หรือการฉีดยากระตุ้นการสร้างเม็ดเลือด (ฮอร์โมน-อีริโทรพอยอิติน) โดยขึ้นกับดุลยพินิจของแพทย์

สนับสนุนการพิมพ์ โดย

ภาวะโลหิตจาง
ในผู้ป่วย
โรคไตเรื้อรัง

จัดทำโดย
สมาคมโรคไตแห่งประเทศไทย

1. ทำไมจึงเกิดภาวะโลหิตจาง ในผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง

ไตเป็นอวัยวะที่สร้างฮอร์โมนอีริโธรพอยอิติน ซึ่งมีหน้าที่กระตุ้นให้ไขกระดูกสร้างเม็ดเลือดแดง ในผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง ที่มีไตเสื่อมจนไม่สามารถสร้างฮอร์โมนตัวนี้ได้พอ ทำให้ไม่มีตัวกระตุ้นการสร้างเม็ดเลือดแดง ผู้ป่วยจึงมีภาวะโลหิตจาง เปรียบเสมือนว่าฮอร์โมนนี้เป็นคำสั่งให้โรงงานผลิตสินค้า (เม็ดเลือดแดงจากไขกระดูก) เมื่อขาดฮอร์โมนนี้ โรงงานจึงไม่ผลิตเม็ดเลือดแดงออกมา นอกจากนี้ มักจะมีปัจจัยเสริมที่ทำให้เกิดภาวะโลหิตจาง ได้แก่ การขาดสารอาหารที่จำเป็นต่อการสร้างเม็ดเลือดแดง เช่น กรดโฟลิก ธาตุเหล็ก วิตามินบี 12

กรดโฟลิก B12 ธาตุเหล็ก
B12 กรดโฟลิก
B12 ธาตุเหล็ก

2. ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังรายใด ที่เสี่ยงต่อภาวะขาด

ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังที่มีภาวะดังต่อไปนี้จะมีความเสี่ยงต่อภาวะโลหิตจางมากขึ้น

- ผู้ป่วยเบาหวาน
- ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะที่ 3-5
- ผู้ป่วยเพศหญิง
- ผู้ที่มีโรคโลหิตจางจากพันธุกรรม

3. ภาวะโลหิตจาง มีผลต่อร่างกายอย่างไร

ผู้ป่วยไตวายเรื้อรังที่ภาวะโลหิตจางจะมีอาการอ่อนเพลีย เหนื่อยง่าย ทนต่ออากาศหนาวเย็นได้น้อย ลั้นเสียนกินไม่อร่อย นอนไม่ค่อยหลับ กิจกรรมทางเพศลดลง มึนงง ทำงานหนัก/ออกกำลังกายได้น้อยลง

เมื่อเกิดภาวะโลหิตจางโดยไม่ได้รับการดูแลแก้ไข จะมีผลทำให้เกิดภาวะหัวใจโต ขาดสารอาหาร ติดเชื้อง่าย ภาวะหัวใจล้มเหลว

